

Punaiset lehdet

Under tiden flicka,
nynna en tango

ta den där om höstens röda löv

och jag hör rösten där bortom
rösten,
som sjunger mig från

håller upp grädde från tetra här
ställer på ett fat

och en har avslitet öra
krälar mask i sår
honan släpar sig fram på brutet ben

det ligger några döda bakom soffan
varför är det inget huvud på kropp

förstår inte
men jag nynnade

eller kanske dränka dem i badkar
låta det bli slut på bubblor

som oh, Champagne

men det fräser inte nu
hon står bakom
viskar öra

vi vet båda att det finns mycket
att leka med här i världen

grepp gör blå snören på arm

långa naglar i hud
halvmåne ärr,

hela kroppen

sätter sig där med korsord
fyller i bokstäver
skriker under rak

du är märkt i händer

och kastar bibel på
ibland undrar jag om systrar ens ser

dem,
de där
kräla bland arvegods
som tvåhövdad tysk örn där på hylla

nickar
i order
new world order
och det har varit yxa med

men det var inte jag
det var du,

som högg huvud

och hon river på rygg
spottar i ansikte
och jag nynnär

gasade
muller från motor som blev överhet
de smälte i små grå nystan och vi fick

skrapa golv
med osthyvel

där låg en nos

som ett russin
med krullade morrhår

och så nu sitter hon där
säger så arsenik är som
panodil, så ska de dö av

ge dem det

men inte de här
de dör inte och för fan
ta dem till veterinär

snälla snälla

och döv blind stum
rör sina händer i klappar smeker
petar i sår och skrattar i strupe

sliter drar
slår henne mot vägg
biter mig i skuldra

de kråmar sig kring ben
och
nu är de i kartong

tejpar kring
bär ut i skog

de vilda armarna som sträcks mot sky
ljungande himmel och orange sol
det brinner i toppar,
flammar

och ibland borstade hon mitt hår

knöt rosetter
och snaror i tak
men det är inte nu

utan endast en flock sidensvansar lyfter

av skott
och det är

sommar som av blodstank och flugsurr
kanske är det något med mina ögon
sa jag vid femton

för ibland gråts det päls
bara trillar små bjällror ur melerade
och mun öppnas

vrid av nacke
de hinner inte tänka ens

så de små tar jag i hand och
det knäpper till
och så hänger de där,
jag gör så

men händer håller inte för det här

glider i sinne
och jag nynnar nynnär nynnär
öppnar dörr och matta väller fram

den vajar slits piskar svans
hur många finns här
i stank

ger mat på golv i en röd skål

hinkvis av sömnmedel
sitter med spruta och får dem att spinna
och skjuter in kolv

som de somnar
och går runt
letar efter fler

och det sprutar blod ur händer

hon ligger i säng nu
armar kring huvud

vem är du

och jag vet inte
har klor i lår och där är en med utstuckna
bara mörka håll har han

äter ur hand och glider ner mot golv

där borta i hörn sitter mina bröder
med armar kring knä
och huvuden i konstig vinkel

men de äter inget alls
utan lever i luft
kring katter

och mitt barndoms hus när jag nynnar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Inkarasilas med Poeter.se id #15708 innehar upphovsrätten